

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 4. marts 2015 af Østre Landsrets 19. afdeling
(landsdommerne Linde Jensen, Katja Høegh og Morten Ruben Brage (kst.) med domsmænd).

19. afd. nr. S-2277-14:

Anklagemyndigheden
mod

T

Født marts 1964

(advokat Mads Kramme, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 1. august 2014 (6055/2014) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse efter anklageskriftet, samt at tiltalte idømmes en fængselsstraf.

T har påstået frifindelse, subsidiært strafbortfald, mest subsidiært at der fastsættes en bødestraf.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne V1

og V2 der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han var til teoriprøve for at få kørekort til motorcykel. Han havde i forvejen kørekort til bil. Han havde modtaget teoriundervisning inden prøven. Hans chef i X1 havde sagt, at ansatte som tiltalte skulle have kørekort til motorcy-

kel. Kørekortet var for tiltaltes egen regning. Tiltalte betalte 1.000 kr. for en teoriprøve. Desuden skulle han betale for nogle køretimer. Han har siden år 2000 været civilt ansat i elektronikværkstedet i X1 Han havde et civilt ID-kort til politiet i et plastic etui. Etuiet var blå og købt hos en boghandel. Han havde ikke adgang til og var ikke i besiddelse af et sort læderetui som det, politifolk har med deres politilegitimation. Det ID-kort, han havde angående sin ansættelse i politiet, var ikke et politilegitimationskort, og der stod ikke politi på det. Han havde medbragt sit kørekort som legitimation ved prøven. Alle, der skulle til teoriprøven, afleverede deres kørekortet. Det tog 35 minutter efter prøvens afslutning, før han fik sit resultat. Det burde have taget højst 5 minutter. Han fik at vide, at han var dumpet, og at hans kørekort var inddraget. Han protesterede mod inddragelsen og anførte, at det var i strid med kørekortbekendtgørelsen. Den kvindelige køreprøvesagkyndige hidsede sig op som et lille barn og overfusede ham verbalt. Han blev nærmest bange for hende. Hun havde samme aggressive adfærd som en psykisk syg kvinde, han tidligere havde boet sammen med. Det var, som om hun søgte at skjule sit ukendskab til kørekortbekendtgørelsen ved at hidse sig op. På et tidspunkt viste han hende sit civile ID-kort. Det var for at vise, at han var en normal og fornuftig person, som var ansat i X1 Da den anden køreprøvesagkyndige kom til stede, blev den pågældende opmærksom på, at det var en fejl at inddrage tiltaltes kørekort. Herefter blev han af den kvindelige køreprøvesagkyndige tituleret som kollega. Det var hende, der anvendte ordet "kollega" først. Det var, da han sagde, at han gerne ville aflægge en ny teoriprøve. Den kvindelige køreprøvesagkyndige svarede, at som kollega vidste han godt, at det kunne hun ikke tillade. De to køreprøvesagkyndige var ikke kompetente og manglende dømmekraft. De var begge til stede på det tidspunkt, hvor han tilbød at tage en ny teoriprøve. Det var før, han havde fået sit kørekort udleveret igen. Han stod og diskuterede med dem begge på det tidspunkt. Diskussionen med de sagkyndige varede ca. halv time. Hans tilbud om at aflægge en ny prøve blev fremsat hen mod slutningen af denne diskussion. Det var på dette tidspunkt, at den kvindelige køreprøvesagkyndige anvendte ordet kollega. Han gik derfra med sit kørekort.

Han skrev den fremlagte e-mail af 1. oktober 2013 med klage til X2 i Færdselspoliti. Han syntes, det var skræmmende, at en køreprøvesagkyndig kunne opføre sig sådan. Efter 2-3 måneder fik han et brev fra Politi, hvor den kvindelige køreprøvesagkyndige blev rost til skyerne, og hans klage blev afvist. Dagen efter blev han sigtet. Han opfatter det sådan, at sigtelsen skyldtes, at han havde klaget. Han kan ikke se, at han som elektronikmedarbejder i X1 kan påvirke civile kolleger i politiet. I begyndelsen af januar 2014 blev han bortvist med henvisning til sagen.

Han er fortsat arbejdsløs. Han har søgt mange stillinger forgæves. Han er uddannet svagstrømsingeniør. Han har lidt penge fra en opsparing. Når de er brugt, må han vel sælge huset.

Vidnet V1 har forklaret blandt andet, at tiltaltes kørekort lå i et sort etui, hvorpå der stod "politi". Det er hun sikker på. Der var et grønt kort inden i. Hun er i tvivl, om der også stod politi inden i etuiet. Kørekortet var i den ene side af etuiet, og et ID-kort til politiet sad i den anden side. Hun troede, at tiltalte var polititjenestemand. Men det var ikke noget, de talte om. Hun opførte sig over for tiltalte, som over for alle andre, der kommer til prøve. Når en person skal have resultatet af prøven, trækker hun altid den pågældende til side, fordi det ikke vedkommer andre, hvad resultatet er. Det gjorde hun også her. Hun forklarede desuden tiltalte, at hans kørekort var inddraget. Tiltaltes reaktion var: "Det mener du ikke" eller "det kan du ikke". Hun sagde, at det desværre var sådan. Så blev tiltalte vred. Han sagde "Jeg er kollega – det må du kunne se bort fra". Hun sagde: "Det ved du godt, at jeg ikke kan". Tiltalte var meget insisterende, og han gik hen mod hende. Han var vred, og hun opfattede hans adfærd som truende. Hun var ikke – og vil aldrig være – hidsig, men hun blev nervøs. Hun stod i første omgang fast på, at kørekortet var inddraget. Hun blev imidlertid noget rystet af tiltaltes adfærd og kom også i tvivl. Hun kontaktede derfor sin kollega, V2 som tog over. Hun blev i baggrunden inden for hørevidde. V2 fandt ud af, at der var en fejl, at der på ansøgningen stod betinget frakendelse. Borgerservice havde læst papirerne forkert. V2 beklagede straks herefter over for tiltalte. Forløbet varede maksimalt 10 minutter. V2 gik ud af lokalet for at tage nogle kopier. Tiltalte kom hen til hende igen. Han stod tæt på hende og gentog, at de kunne glemme sagen, hvis hun ville rette prøven, så der kun stod 5 fejl. På det tidspunkt havde tiltalte fået kørekortet igen. Hun oplevede ham fortsat som truende. V2 kom igen og beklagede på ny fejlen. Tiltalte hidsede sig på ny op og sagde igen, at de kunne glemme sagen, hvis prøven blev rettet til bestået, samt at han ikke ville forfølge sagen, hvis de gik ind og rettede prøven. V2 sagde, at det måtte stoppe nu. Tiltalte gik herefter.

Hun og V2 drøftede hændelsen samme dag med deres chef. Hun fik besked på at udfærdige et notat og skrev det notat, der er fremlagt i sagen. Hun skrev en kladde lige med det samme den 30. september 2013 og renskrev notatet dagen efter, hvor hun også afleverede notatet til sin chef. Det er korrekt, at det var en fejl at inddrage kørekortet, men hun var god tro, da hun inddrog kortet.

Tiltalte tilbød ikke at tage prøven på ny. Det var ikke det, han sagde. Hun var rystet og derfor meget stille. Hun følte sig i flere måneder efter ubehageligt til mode og oplevede sig truet. Foreholdt notatet bekræftede vidnet, at etui og legitimationskort m.v. så ud, som hun har beskrevet i notatet.

Vidnet V2 har forklaret blandt andet, at han var til stede, fordi han også havde teoriprøver. Han havde afleveret sine prøveresultater, da han bemærkede, at der var noget "larm" på gangen. Der blev talt højt, og der var mere støj end normalt. Han gik ud i mellemgangen, idet han havde en fornemmelse af, at noget var galt. V1

bad ham komme hen. Han hørte, inden, hun tilkaldte ham, at der blev sagt: "Du kan bare lave prøven om" – "Du kan bare rette". V1 talte pænt, stille og roligt. Men hun virkede nervøs. Han kunne høre på hendes stemme, at hun var nervøs og utryg. Tiltalte talte højt. Han sagde til V1 at han godt ville læse papirerne igennem. Han fandt ud, at der var sket en procedurefejl, og at der ikke var grundlag for at inddrage kørekortet. Det var således en fejl, at der i listen fra Borgerservice stod, at der var tale om en orienterende køreprøve. Han beklagede over for tiltalte. Da han kom tilbage efter at have set på papirerne, hørte han igen tiltalte sige det med at rette resultatet. Tiltalte sagde, at de som kolleger bare kunne rette 6 til 5 fejl, så ville tiltalte glemme sagen. Han syntes, at det var gået for langt. Tiltalte var gået meget tæt på V1 og vidnet stillede sig derfor imellem V1 og tiltalte og bad tiltalte om at gå. Så gik tiltalte.

Han så tiltalte have det sorte etui, som politiet bruger. Det så han, da han kom ud første gang. Det var et etui med en sort snor. Inden i etuiet sad det grønne ID-kort. Han så ikke, om der stod politi på etuiet. Det lignede som forklaret et typisk politietui. Det er ikke sådan et, man bare kan få fat i. Tiltalte forklarede ikke noget om, hvilken køreprøve han var til. Selvom vidnet godt kan forstå, at tiltalte syntes, at det var forkert, at tiltalte fik sit kørekort inddraget, drejede det sig om højst 10 minutter. Tiltalte måtte også forstå, at de lige skulle se i papirerne. Det, som tiltalte sagde, var, at de skulle rette prøven, fordi de var kolleger. Det var ikke kun, at tiltalte skulle have lov at tage prøven på ny. De gik direkte op til deres chef og forklarede, hvad der var sket. De forventede ikke en klage som sådan. Hvis man har 6 fejl til en prøve, er der ikke noget at stille op. Han skrev notatet direkte i et word-dokument umiddelbart efter samme dag, dvs. den 30. september 2013. V1 og han sad ikke sammen, mens vidnet skrev sit notat. Han kan ikke huske, om han siden hørte noget om tiltaltes klage.

Landsrettens begrundelse og resultat

Indledningsvis bemærkes i anledning af forsvarerens bemærkninger herom, at anklageskriftets beskrivelse af tiltalen findes at opfylde betingelserne herfor, jf. retsplejelovens § 834, og således at tiltalte har kunnet tilrettelægge sit forsvar behørigt.

Efter forklaringerne fra vidnerne og

som findes bestyrket af de notater, som vidnerne udfærdigede umiddelbart efter forløbet, og til dels af tiltaltes forklaring om at have tilbudt at tage en ny teoriprøve, lægger landsretten som byretten til grund, at tiltalte, da han ikke bestod prøven, anmodede de prøvesagkyndige om at se bort fra en af hans fejl i teoriprøven og lade ham bestå prøven, samt at han i den forbindelse henviste til, at han var kollega til de to prøvesagkyndige. Landsretten bemærker, at tiltalte i forløbet gentog sin anmodning, og finder, at tiltalte fremkom med disse udsagn med henblik på at opnå en bedre retsstilling, end han ellers ville have. Landsretten finder, at tiltalte hermed har forsøgt at udnytte sin stilling som civilt ansat i til at skaffe sig en uberettiget fordel.

Landsretten finder, at tiltaltes udnyttelse af sin tjenestestilling har en sådan grovhed, at forholdet er omfattet af straffelovens § 155, 2. pkt. Det bemærkes herved, at de prøvesagkyndige, såfremt de havde fulgt tiltaltes opfordring og ladet ham bestå køreprøven, ville risikere en disciplinær reaktion og eventuel sigtelse for strafbart forhold, ligesom tiltalte i så fald uden at aflægge en ny teoriprøve ville have kvalificeret sig til at opnå førerret til motorcykel efter bestået praktisk prøve, uagtet han ikke havde bestået teoriprøven. Tiltalte findes herefter skyldig efter anklageskriftet.

Landsretten fastsætter i medfør af straffelovens § 155, 2. pkt., straffen til fængsel i 20 dage. Landsretten har lagt vægt på forholdets karakter og forløb og finder ikke grundlag for strafbortfald eller for alene at udmåle bødestraf. Henset til tidsforløbet, siden forholdet blev begået, og navnlig de alvorlige personlige konsekvenser, sagen har haft for tiltalte, der mistede sit arbejde i politiet, finder landsretten, at fængselsstraffen skal gores betinget på nedenstående vilkår, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte straffes med fængsel i 20 dage. Fuldbyrnelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder på vilkår, at tiltalte i en prøvetid på 2 år fra denne dom ikke begår nyt strafbart forhold.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 05-03-2015

Rikke Christiansen
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 1. august 2014

Rettens nr. 6055/2014

Politiets nr. CI 0108-70585-00013-13

Anklagemyndigheden
mod

T

Født marts 1964

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 10. juli 2014.

T

er tiltalt for overtrædelse af

i.

straffelovens § 155, 2. pkt.,

ved den 30. september 2013 ca. kl. 13.00 i Færdselsafdelingen,
Køreprøveafsnittet, i forbindelse med
aflæggelse af teoriprøve til motorcykelkørekort, at have misbrugt sin stilling,
idet han, under henvisning til at være kollega, forsøgte at formå de
køreprøvesagkyndige V1 og V2 til at rette i
resultatet og lade ham bestå teoriprøven trods for mange fejl.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig og nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært
om rettens mildeste dom.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne V1 og V2

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Han var til teoriprøve den 30. september 2013. Der var en kvindelig

prøvesagkyndig, som varetog prøven. Hun forekom som en uprofessionel debutant eller som en erhvervspraktikant. Det virkede som om, at hun var psykisk ustabil. Hun virkede meget usikker. Tiltalte blev nærmest bange for hende.

Den prøvesagkyndige gik rundt til de forskellige ansøgere og sikrede sig legitimation. Hun beholdt tiltaltes kørekort. Kørekortet opbevarer han i et blå chartek, som lå inde i hans tegnebog. Det var ikke et politichartek.

Efter afviklingen af prøven gik der rigtig lang tid, mens den prøvesagkyndige vurderede de aflagte prøver og gav ansøgerne deres resultat. Tiltalte fik sit resultat som den sidste. Han havde seks fejl, hvilket betød, at han ikke bestod prøven. Den prøvesagkyndige kom over til ham og nægtede at udlevere kørekortet til ham, idet hun sagde, at det var inddraget. Han fortalte hende gentagne gange, at han var oppe til en ganske almindelig køreprøve til motorcykel, og at hun derfor ikke kunne inddrage kortet, som var hans kørekort til bil. Den prøvesagkyndige var imidlertid ikke til at komme i fornuftig kontakt med.

Den prøvesagkyndige svinede ham til i 12-14 minutter og truede med, at tiltalte ville blive smidt ud fysisk. Tiltalte kunne slet ikke komme i kontakt med hende. Til sidst prøvede han at få situationen talt ned ved at vise hende sit civile id-kort, så hun kunne se, at han var en fornuftig person. Det var et led i konflikthåndteringen. Han har holdt et sobert sprog hele tiden. Det hjalp imidlertid ikke.

På et tidspunkt gik den prøvesagkyndige hen og bankede hovedet ind i væggen og sagde: "Er du simpelthen så dum, at du ikke fatter, at dit kørekort er inddraget." Herefter kom hendes kollega, som med det samme kunne udrede situationen. Kollegaen ville få rettet fejlen ved Politiet eller Borgerservice. Kollegaen sagde til den prøvesagkyndige, at hun skulle aflevere kortet til tiltalte. Den prøvesagkyndige havde undervejs knugget kørekortet så fast i hånden, at det var knækket.

Tiltalte tilbød på stedet at tage en ny teoriprøve. Han har aldrig sagt, at han gerne ville have, at de så bort fra de 6 fejl. Han kunne aldrig drømme om at risikere sit job på den måde. Den køresagkyndige havde brudt reglerne i den grad, og han mente derfor, at de kunne lade ham gå om igen. Herudover var det eneste, han ønskede, at få sit kørekort udleveret. Hans kørekort var nødvendigt for hans arbejde. Det ville smadre hans liv, hvis det blev taget.

Han var bange for den prøvesagkyndige. Han har erfaring med uligevægtige personer, idet han selv har levet sammen med en alkoholisk kvinde, som reagerede på samme måde. Han har aldrig i livet oplevet noget så uprofessionelt. Han var bange i situationen, bange for sit job og bange for hende. Situationen var vanvittig.

Han var indtil sagen ansat i X1 . Han havde udkørende forretning og tilser politiets motorcykler mv. Hans afdeling skulle til at foretage udkørende serviceforretning på biler og motorcykler på og . Det var derfor hensigtsmæssigt, at han generhvervede kørekortet til motorcyklen. Det har tidligere været et ønske til MUS-samtalerne at få kørekort til motorcykel, men det er hidtil blevet afvist af cheferne.

Konsekvensen af episoden var, at han 3 måneder senere blev bedt om at stille hos X1 . Her blev han bortvist uden videre alene med henvisning til episoden. Han er nu arbejdsløs. Han er over 50 år gammel og får aldrig job igen."

Vidnet V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Hun er ansat som prøvesagkyndig i færdselsafdelingen, hvilket hun har været i 2 ½ år. Hun blev vistnok ansat 1. marts 2012. Inden da havde hun været kørerlærer. Hun skiftede job for at få et lidt mindre stressende arbejde. Hun havde aldrig tidligere været ansat i politiet.

Hun husker det meste af episoden, men det er lang tid siden, så detaljerne er måske ikke helt klare længere.

Den pågældende dag kaldte hun som normalt kørekortansøgerne ind i lokalet, så de kunne aflægge teoriprøven. De viste legitimation.

Tiltalte var den første, hun gik hen til. Han afleverede sit kørekort, som lå i et læderetui. Hun mener, at der stod politi på etuiet, men husker det ikke. Tiltalte bad om, at hun selv tog kørekortet ud af etuiet. Det var temmelig underligt, og derudover kunne hun ikke rigtig få det ud. Samtidig kiggede tiltalte på hende med et fastholdende blik. Det var påfaldende. Derudover virkede han rolig. Det fremgik af ansøgningsblanketten, at tiltaltes kørekort var "betinget frakendt". Når det er tilfældet, er det deres praksis, at de tager kørekortet med. Det gjorde hun også i dette tilfælde.

Teoriprøven blev afholdt, og hun rettede prøverne. Da hun skulle behandle tiltaltes sag, blev hun usikker pga. formuleringerne i ansøgningseskemaet. Hun bad derfor sin kollega, V2 om at undersøge sagen nærmere. V2 sagde, at kortet skulle inddrages, hvis tiltalte dumpede prøven. Han havde også vendt sagen med andre prøvesagkyndige.

Ved gennemgang af tiltaltes teoriprøve konstaterede hun, at tiltalte havde seks fejl, hvilket betød, at han dumpede. Hun havde fornemmelsen af, at der ville være problemer med tiltalte. Hun bad derfor V2 om at blive i nærheden, mens hun meddelte tiltalte resultatet. Derefter blev tiltalte kaldt ind i lokalet. Hun meddelte resultatet med medføling. Hun beklager altid, når nogen dumper. Samtidig meddelte hun, at hun blev nødt til at inddrage kørekortet. Tiltalte bad om at se billedeme, men der er ikke praksis for at

udlevere til prøvedeltagerne. Det kan de ikke.

Tiltalte sagde herefter: "Vi er kolleger, så du må se bort fra den ene fejl". Hun blev temmelig overrasket herover og bemærkede, at det vidste han godt, at hun ikke kunne.

Han blev ved med at afvise, at kortet skulle inddrages, men bidrog ikke til oplysningen af sagen. Hun vidste på daværende tidspunktet ikke, hvorfor tiltalte mente, det ikke skulle inddrages. Hun stod derfor også fast. Hun tilkaldte V2, som overtog sagen. Situationen tog vel alt i alt ca. 2 minutter. Det var i hvert fald en kort samtale.

Tiltalte virkede ophidset og vred. Hun var selv ærgerlig over situationen, herunder at hun var blevet nødt til at overgive sagen til en anden. På et tidspunkt sagde tiltalte vredt igen: "Vi kan glemme denne sag, hvis I retter til bestået." V2 afviste klart dette og sagde: "Slut nu!" Så stoppede diskussionen, men tiltalte var stadig meget hidsig.

V2 forlod herefter rummet for at undersøge sagen nærmere. Mens V2 var væk sagde tiltalte: "Vi kan glemme denne sag, hvis du retter prøven til bestået." Det svarede hun ikke på. V2 kom tilbage og konstaterede, at kortet ikke skulle inddrages alligevel, idet Borgerservice måtte have lavet en fejl. V2 beklagede rigtig meget situationen. Hun husker ikke, om hun selv sagde undskyld.

Hun var helt rolig og en lille smule i chok. Det var som en film. Klappen gik ned. Hun er aldrig ubehagelig over for ansøgerne, men er altid meget medfølelse. I situationen var hun overhovedet ikke ophidset eller ubehagelig. Hun er meget ærekær. Hun er meget glad for sit arbejde.

Hun kunne aldrig drømme om at slå hovedet ind i væggen eller at sige, at nogen var dum.

Tiltalte foreslog aldrig, at han kunne tage prøven om. Det eneste samtalen gik på var, at han - bad hende om at se bort fra den 6. fejl – kolleger imellem. Hun ved ikke, hvorfor han kunne finde på at sige sådan noget."

Vidnet V2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Han er prøvesagkyndig og har været det i 2 ½ år. Tidligere var han kørerlærer.

Episoden i september sidste år kan han godt huske, om end det er lidt tid siden, og nogle af detaljerne derfor kan være "smuttet". V1 bad ham om at kigge tiltaltes ansøgning igennem, fordi hun var usikker på, hvordan den skulle forstås. Han drøftede sagen med nogle kolleger. Det fremgik, at der var tale om en kontrollerende prøve. Derfor mente han, at

kortet skulle inddrages, indtil prøven var bestået.

V1 bad ham om efterfølgende at sidde stand by, idet hun var lidt utryg ved tiltalte. Han sad i rummet ved siden af og kunne høre det meste. Han kunne på et tidspunkt høre, at V1 blev usikker, og han hørte en mandestemme blive højtrystet. V1 bad ham komme ind.

Han kontrollerede tiltaltes ansøgning om kørekort igen og konstaterede nu, at kortet alligevel ikke skulle inddrages. Vidnet husker ikke, om tiltalte forklarede, hvorfor han ikke skulle have inddraget kørekortet, men mener at tiltalte ikke medvirkede til sagens oplysning.

Vidnet hørte tiltalte bede V1 om at rette resultatet fra 6 til 5 fejl.

Han forlod lokalet for at tage kopier af sagens akter. Da han kom tilbage, bad tiltalte igen om, at de ville rette prøven fra 6 til 5 fejl, og han sagde "så taler vi ikke mere om det." Vidnet ville selvsagt ikke være med til dette og sagde, at sagen sluttede her. Han hørte også på et tidspunkt tiltalte sige til V1 at hun "kolleger imellem" godt kunne rette prøven fra 6 til 5 fejl.

Da tiltalte fik kortet igen, lagde han sit kort i læderetuiet. Det var et læderetui, der – så vidt vidnet husker - lignede et typisk politietui.

Efterfølgende satte han sig sammen med V1 og de talte sammen om de oplevelser, de havde haft."

Oplysningerne i sagen.

Der blev under sagen dokumenteret tiltaltes ansøgning af 15. august 2013 om erhvervelse af kørekort.

Personlige oplysninger.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han på grund af nærværende sag 3 måneder efter episoden blev bortvist med en fratrædelsesgodtgørelse på 3 måneder.

Hans sikkerhedsgodkendelse () blev også inddraget, og han kan ikke få job uden den. Han har søgt en stilling ved forsvarret, men har ikke fået stillingen pga. den manglende sikkerhedsgodkendelse.

Han er på dagpenge. Han bor i et hus i med sin samleverske. Han lever til dels af sin opsparing.

Tiltalte forklarede endvidere, at det er hans opfattelse, at han pga. sin alder

mv. ikke har mulighed for at få et job igen.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af relevans for sagen.

Rettenns begrundelse og afgørelse.

Retten lægger til grund, at tiltalte i forbindelse med, at han ikke bestod den teoretiske prøve til erhvervelse af kørekort til motorcykel, anmodede de prøvesagkyndige om at se bort fra hans fejl og lade ham bestå køreprøven alligevel. Retten lægger på baggrund af vidneforklaringerne fra V1 og V2 endvidere til grund, at tiltalte i forbindelse med samtalen med de prøvesagkyndige gjorde opmærksom på, at han var kollega, og retten finder, at dette må have været med henblik på at opnå en bedre stilling, end han ellers ville have fået.

Retten finder det på den baggrund bevist, at tiltalte – gennem påberåbelse af kollegialitet – har forsøgt at udnytte sin stilling for at skaffe sig selv en uberettiget fordel.

Det antages i den strafferetlige litteratur og i praksis, jf. f.eks. Østre Landsrets 6. afd.'s dom af 29. august 2013 i sag S-3624-12 (TfK 2013.1054), at udnyttelser af en tjenestestilling skal have en vis grovhed for at være omfattet af straffelovens § 155. Er udnyttelsen ikke af en vis grovhed, vil den alene kunne sanktioneres gennem disciplinær forfølgning. Retten finder, at tiltaltes adfærd i forbindelse med, at han ikke bestod køreprøven, ligger under grænsen for, hvad der kan straffes for efter straffelovens § 155.

Tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 155.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T frifindes.

Staten betaler sagens omkostninger.

Jacob Waage
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 12. august 2014

side 7

Anne-Marie Kraft Steinvig
Retsassistent